

Tři sestry na Maltě podruhé – druhé

Když uvažujeme, na jaké letošní umístění můžeme po loňském nečekaném úspěchu Tři sestry sailing teamu myslet, máme přetěžkou úlohu. Startovní listina je nabitá velkými speciály a předpověď slibuje silný vítr.

Text: Tomáš Doležal • Foto: ???

Po nutných přípravách startujeme v sobotu 17. 10. do závodu s lehkým srdcem a plovoucím žaludkem. Start náš kormidelník Milan Hájek ovládá dobře, ale tentokrát ho dává přímo velkolepě, v první skupině lodí točíme první bójku na volném moři před přístavem suverénně ve vedení! Nad námi pár vrtulníků s kamerami a několik tisíc lidí na hradbách Valletty. Skvělý pocit!

S JACHTOU V CESTĚ

Stoupačka kolem břehů Malty, po zhruba pěti mílích bójka pravobokem, zde bojujeme o absolutně první místo s dalšími dvěma většními loděmi naší skupiny. Míříme na volné moře k jihovýchodnímu cípu Sicílie. Bočákový spinaker vytahujeme dříve než soupeři, kteří pomalu

odpadají. Teprve asi dvě a půl hodiny po startu se kolem nás proženou mega- a minimaxijachty mezi 65 a 100 stopami, které startovaly v poslední skupině, včetně dvou speciálů z Volvo Ocean Race.

V pozdním odpolední levobokem míjíme břehy Sicílie (později zjišťujeme, že jsme průběžně druzí v ORC, sedmí v IRC a první ve skupině) a odpadáme na zadobocní vítr směrem do Messiny. Vítr postupně sílí a je už jasné, že přechod fronty od západu nám ostrov úplně neodfiltroval. Dělíme se do směn, vítr ve stále větších nárazech sílí na 25–30 uzlů, ale spinaker se nám daří bez problémů udržet až do chví-

le, než přijde krátká bouře o síle 40 uzlů a ze tmy na levoboku se přímo v naší plavební dráze vynořuje neovladatelná jachta ve spinoutu. Náš kormidelník se jí snaží v rychlosti 13 uzlů za každou cenu vyhnout, leč výsledkem je nekontrolovaná halza a spinout, ráhno ve vodě, spinakerový peň se láme jak sirka a spinaker je na dva kusy. Rychle jej stahujeme a zjišťujeme ztráty. Chvilí plujeme jen na hlavní plachtu a pak i s genou na zadobok, znatelně ztrácíme rychlost. Během noci se nám podaří peň provizorně opravit, ovšem má jen 2/3 potřebné délky, takže se spinakerem na ostré kurzy to prostě nejde, ani se pnem, ani bez něho. Nad rá-

nem přichází ještě asi tříhodinové bezvětrí. Kolem desáté ranní se blížíme do nejužšího místa obávaného Messinského průlivu, kterým projíždíme excelentně. Noční ztráta je velká, ale bojujeme dál.

BOUŘÍ NESPOČET

Za Messinou ostříme na předobocní kurz směrem na Stromboli a vítr za Sicílií velmi rychle zesiluje. V brzkém nedělním odpoledni přichází první bouře kolem 35 uzlů, provázená lijákem. Od téhle chvíle prakticky po dalších 24 hodin všude kolem na obzoru pozorujeme blesky a snažíme se včas odhadnout, která bouře si nás vtáhne, a tomu přizpůsobit

oplachtění, ovšem bez zbytečných ztrát rychlosti. Kromě toho potkáváme několik soupeřů vracejících se zpět na Sicílii a vidíme další jachty za námi s oranžovými bouřkovkami. Kolem nedělní páte odpoledne míjíme levobokem Stromboli, následně další liparské ostrovy a blížíme se k západní Sicílii. Přes noc už bouře přestáváme počítat. Podmínky jsou velmi tvrdé, vlny se přelévají přes palubu, výměna kosatek znamená skoro vždycky kompletní koupání, skládat plachty je takřka nemožné.

Ještě v pondělí před polednem přichází od břehu poslední silná bouře, s plachtami jsme připraveni. Vítr mírně slábne a kolem osmé večerní, tedy o celý den dříve než loni, míjíme nejzápadnější ostrovy u Sicílie. Jižním kurzem se spinakerem a větrem našťěstí ze zadoboku (vzhledem k malému pni) míříme k ostrovu Pantelleria nedaleko od afrických břehů. Během noci vítr asi na pět hodin utichá a pak se přesně podle předpovědi otáčí takřka o 180 stupňů na jihovýchodní. Rychle však sílí na 20–25 uzlů, vysokými vlnami se probíjíme na předobok, ostrova dosahujeme v úterý kolem desáté ranní. Odtud je to ovšem kolem 90 mil k Lampeduse čistá stoupačka.

REKORDNĚ DO FINIŠE

Míjíme ostrůvky a rybáře pod Lampedusou. Děláme několik obrátů, abychom efektivně objeli nemilovaný předlouhý ostrov. Kolem druhé ranní, již notně unavení, se mu konečně začínáme vzdalovat. Čeká nás posledních sto mil zpět k Maltě! Předobocní vítr se postupně točí na boční, rychlost kolem 9 uzlů, po rozednění je všem veseleji a těšíme se do cíle. S vědomím, že bojujeme o vítězství ve skupině a o umístění v první desítce absolutně!

V průlivu mezi Gozem a Maltou fouká opět už přes 35 uzlů, je to však lepší než loni, kdy jsme tu pár hodin prostáli. Ve středu před druhou odpolední vjíždíme na stoupačku v silných poryvech do Valletského zálivu a před půl třetí jsme v cíli. Časem 4 dny, 3 hodiny, 27 minut a 20 vteřin ustavujeme nový absolutní český rekord v tomto závodě!

Za pár hodin přijíždí do cíle náš největší soupeř ve skupině, italský Sun Fast 40 – Velado. Nakonec nás celkově o pár minut poráží, ale skvělou bojovností a nasazením v celém závodě, a hlavně v jeho druhé fázi, kdy jsme museli dohánět manko, vzniklé ne vlastní vinou před Messinou, jsme dosáhli v cel-

kovém hodnocení 6. místa v ORC, 10. místa v kategorii IRC a dvou druhých míst ve skupině.

Celkovým vítězem mezi sedmi desítkami lodí se stala 68stopá Alegre. První cílem projela 100stopá megajachta Leopard, která marně atakovala předloňský rekord závodu (nakonec ztratila pouhých 30 minut).

S letošním ročníkem Rolex Middle Sea Race se loučíme s vědomím, že byl velmi náročný, avšak pro Tři sestry sailing team opět úspěšný. Na pocity během plavby v bouři a lijáku je zapomenuto, na břehu se chystá oslava a samozřejmě se už těšíme, jak zabojujeme napřesrok!

